

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: T. T., zastoupeného Mgr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D, advokátem se sídlem Brno, Bašty 2, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 5. 2005, čj. 62 Az 46/2004 - 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 4. 2004, čj. OAM 1507/VL-10-04-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je vydáno v souladu se zákonem, na podkladě dostatečně zjištěného stavu věci.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že dle jeho názoru se krajský soud nedostatečně vypořádal s jeho tvrzeními ohledně porušení právních norem procesní povahy. Dle § 3 odst. 3 a 4 správního řádu je správním orgánům v řízení uložena

povinnost svědomitě a odpovědně se zabývat každou věcí, která je předmětem řízení a spolehlivě zjišťovat stav věci. Dle názoru stěžovatele žalovaný nevedl řízení tak, aby posílil důvěru v jeho správnost. Postup správního orgánu shledává nesprávným, nepřesvědčivým a nedostatečným co do rozsahu dokazování, neboť dle § 32 odst. 1 správního řádu je povinností správního orgánu zjistit přesně a úplně skutkový stav věci v kontextu tvrzení, jež stěžovatel uváděl. Namítá, že správní orgán nesprávně posoudil skutkový stav věci a důsledkem porušení procesních ustanovení je pak porušení ustanovení zákona o azylu. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; současně žádá, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Návrh na přiznání odkladného účinku považuje za neopodstatněný.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti rozhodováno přednostně a kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Stěžovatel to sice v kasační stížnosti výslovně neuvedl, ale podle obsahu lze důvody, které zmiňuje, podřadit pod důvody kasační stížnosti uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy vady řízení před správním orgánem a nepřezkoumatelnost rozhodnutí, konkrétně uvádí, že krajský soud se nedostatečně vypořádal s jeho tvrzeními ohledně porušení právních norem procesní povahy.

K tomu ze správního a soudního spisu vyplynulo, že dne 2. 4. 2004 podal stěžovatel žádost o udělení azylu a protokol o pohovoru k důvodům návrhu na zahájení řízení o udělení azylu byl proveden dne 15. 4. 2004 v p. s. V. L.. Ve své žádosti uvedl, že jeho kamarád v Mongolsku má bratra, který pracoval v bance. Stěžovatel si od něj půjčil v únoru 10 tisíc USD s úrokem 15 % a v srpnu 2001 je měl vrátit. Peníze věřiteli nevrátil, protože neměl výdělek z podnikání, nezůstaly mu žádné peníze a nebyl schopen dluh uhradit. Nyní žádá o azyl, aby legalizoval pobyt v České republice. Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 4. 2004 žádost stěžovatele o udělení azylu zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Pokud se stěžovatel v kasační stížnosti dovolával stížního důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy vad řízení před správním orgánem, Nejvyšší správní soud shledal tento důvod kasační stížnosti nepřipustný. Stěžovatel v žalobě vady správního řízení tvrzené v kasační stížnosti neuplatnil. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde tedy o nový důvod, který stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí je přezkoumáváno, ač tak učinit mohl. Takový důvod kasační stížnosti je nepřipustný (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rovněž neshledal naplnění důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je důvodem kasační stížnosti tvrzená nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo v nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Rozsudek krajského soudu je v první řadě srozumitelný, neboť z jeho výroku lze dobře zjistit, v jaké věci a jak soud rozhodl, tj. že žalobu zamítl, výrok rozhodnutí není vnitřně rozporný, z rozhodnutí je možné rozeznat, co je výrok a co je odůvodnění a kdo byl účastníkem řízení. Při posouzení nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů vyšel Nejvyšší správní soud ze své konstantní judikatury, z níž vyplývá, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, přičemž se musí jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny. Kasační stížností napadený rozsudek však v daném případě netrpí nedostatkem důvodů, protože z jeho odůvodnění je zcela zřejmé, o jaké skutečnosti krajský soud své rozhodnutí opřel a z jakých právních úvah přitom vycházel.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud

rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu